

grundlæggende, det er jo det, der er ulykken for dansk landbrugspolitik. Det er det, der gør, at man er nødt til at pine jorden. Det er det, der gør, at man er nødt til at have så stor en tæthed af dyr, at man også belaster jorden på den måde, nemlig f.eks. på grund af at gyllen køres ud. Det er jo det, der er det skrækelige, det er EU's landbrugsstøttepolitik.

Men det forslag, der ligger her, vil bare forværre de problemer, vi har i forvejen, ved igen at give prisskruen på landbrugsjord en ny drejning.

Som den anden begrundelse for at være imod forslaget, kan jeg nævne, at grundskyld efter vores opfattelse, på trods af de øjeblikkelige problemer med indtjeningen i hvert fald i dele af landbruget, er en af de mest retfærdige skatter, vi har, og det er den på grund af den helt enkle, logiske sammenhæng, at jo større grundværdi, jo større formue og jo større skat, og der kan ikke være noget smukkere, end at skatten stiger med formuen. Derfor er det en af de retfærdige skatter, som man bestemt ikke skal afskaffe, men pleje og udvikle.

Og så skulle vi bruge, hvis det var muligt, det instrument meget mere og til gengæld selvfølgelig nedsætte alle former for indkomstskat. Det ville virkelig være en socialt retfærdig gerning, at man beskattede alle værdistigninger på jord og fast ejendom og i stedet sænkede indkomstskatterne.

Og så vil jeg bare sige som afslutning, at skulle det nu være sådan, som vi hørte i debatten, at de EU-venlige partier, De Konservative, Venstre og CD især, her har fremsat et forslag, der er i strid med EU-retten, så tager vi det som en god lille oplevelse.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

To ting:

For det første: Er der noget, der har sat jordpriserne i været, så er det den miljøhandlingsplan, vi har lavet. Ingen diskussion om det. Når en hektar jord på Mors koster over 100.000 kr., har det intet at gøre med, at vi satte fast loft over promillen her. Det er simpelt hen, fordi man skal have den jord for at have en produktion, man kan få til at løbe rundt.

For det andet siger hr. Frank Aaen, at det er retfærdigt at beskatte jorden. Jamen landmanden kan ikke betale med jord. Hvis man siger, at det her er det eneste rigtige, vil det sige, at landmanden skal til at sælge jord hvert eneste

år for at betale sin skat. Det er dog ikke en retfærdig måde. Det er jo, som om Enhedslisten har en tilbøjelighed til at tro, at når man bor i eget hus, skal man endelig beskattes af det, for man kan da spise murstenene.

Det er den logik, hr. Frank Aaen lægger frem her.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Når hr. Henning Grove får tænkt sig lidt om, er jeg helt sikker på, at den konservative ordfører vil give mig ret i, at det dramatiske spring i jordpriser i Danmark skete med Danmarks medlemskab af EF og den udvikling i EU's landbrugsstøtteordninger, der siden da er fulgt med, og at det har været med til at medføre en miljømæssig nedslidning af landbruget, som så har gjort, at vi selvfølgelig har været nødt til f.eks. at forsvare vores grundvand med nogle miljøregler, som ganske rigtigt selvfølgelig har påført landbruget yderligere omkostninger, men det er en følge af det, der er sket af ulykker tidligere.

Vi støtter ikke, at folk skal beskattes af deres bolig. Vi støtter ikke, at man bare skal æde jorden eller murstenene. Vi mener kun, at man bør beskattes rimeligt i forhold til de værdistigninger, der hører til at eje jord. Men i virkeligheden så vi helst, hvis vi skal vende tilbage til landbruget, at man indførte et jordrentebrug, så det i virkeligheden var – det er jo vores alle sammens jord – noget jord, vi alle sammen ejede, og så betalte landmanden en rente af den jord ud fra, hvad han tjener på jorden, og ikke ud fra, hvad jorden tilfældigvis er værd.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Det er rigtigt, at jordpriserne steg, da vi kom i EF. Hvorfor gjorde de det? Fordi man havde haft svære år i forvejen. Priserne var langt nede. Så kom man ind, og der var muligheder for at have lidt indtjening. Hele Folketinget opfordrede virkelig landmændene: Se nu at komme i gang, se at få bygget noget, se at producere noget, for der er underskud af fødevarer i EU!

Men det virkelig store spring i jordpriserne skete efter, at vi havde gennemført vandmiljøplanen, hvor vi stillede krav om, hvor meget jord landmanden skal have for at have en dyreproduktion. Der steg priserne så kolossalt, betydelig mere end de steg i 1972, og det vil talene også vise.